

[Vlastní život (hodnocení) / Tlak akademického prostředí]

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2006](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2006](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 7. 12. 2006
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 7. 12. 2006

[Vlastní život (hodnocení) / Tlak akademického prostředí]

Krom té vlastně jakoby „výsady“, že jsem mohl dostudovat, aniž jsem se nechal nalomit, jsem nebyl nikdy později vystaven tlaku akademického prostředí, které jen nerado vidí vybočování s řady. Ani ty necelé tři roky, kdy jsem mohl pracovat v akademickém ústavu, jsem vlastně pod takovým tlakem nebyl, a když k tlakům došlo, bylo už zřejmé, že práce v oboru pro mne končí. To, co se pro mne otevřelo po listopadu 1989, přišlo v jistém smyslu pozdě na to, abych měl nebo musel dohánět to, čemu jsem předtím šťastně unikl. Vyhnul jsem se takřka všem funkcím, které by mne odváděly od filosofické práce (odmítl jsem funkci místopředsedy v Čalfově vládě, vůbec jsem nechtěl jít do politiky, odmítl jsem na fakultě kandidovat na děkana, nekandidoval jsem ani na funkci vedoucího katedry atd.) a soustředil jsem se na přednášky a na promýšlení hlavních témat. Udělal jsem však jednu chybu; ale možná to ani taková chyba nebyla. Přijal jsem úvazky na dvou fakultách (ETF a FF) a jeden čas, asi na 2 roky, ještě dvouhodinový na AVU. Potřeboval jsem kontakt s mladými lidmi, na ETF to byl a je zvláštní výběr, na FF to bylo reprezentativnější, doufal jsem, že na AVU najdu ještě něco jiného. Brzo se ukázalo (nejdříve na AVU), že naprostá většina mladých lidí buď nebyla dostatečně připravena ze středních škol (což vlastně bylo plus), nebo byla vysloveně „zkažena“. S postupujícími roky se situace na FF lepšila, protože přicházeli lidé otevřenější a inteligentnější (zatímco na ETF takových přicházelo stále méně), ale zároveň už začaly působit „staré struktury“ a jejich „návyky“ a „zlovyky“, a to nejen v politickém smyslu. A zároveň působilo stárí, takže jsem měl stále méně chuti vstupovat do „zápasů“. Na četných cestách do zahraničí (šlo s jedinou výjimkou o krátkodobé výjezdy s přednáškou apod.) jsem zjistil nezáměr o to, co jsem se pokoušel zdůrazňovat. Takže to asi přece jen byla chyba, že jsem zvolil učitelskou dráhu a že jsem se nevrátil do Filosofického ústavu, kde bych měl času dost na psaní. Ale kdo ví?

(Písek, 061207-2.)